

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2015 - 284

Dato: 3. februar 2015

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 13. januar 2015 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 141 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 141:

"Ministeren bedes redegøre for, om en kommune kan undlade at have et serviceniveau på et område, spørger tænker specielt på ledsagerordningen."

Svar:

Ifølge servicelovens § 138 kan kommunalbestyrelsen inden for lovens rammer træffe beslutning om at fastsætte vejledende serviceniveauer for den lokale ud-møntning af hjælp efter loven. Servicelovens § 138 er en kan-bestemmelse. Derfor kan en kommune godt undlade at have et fastsat serviceniveau.

At der ikke er fastsat et serviceniveau betyder imidlertid ikke, at kommunen kan undlade at tilbyde ledsagerordninger. Kommunes pligt til at tilbyde ledsagerordninger fremgår selvstændigt af servicelovens § 97. Så hvis der med spørgsmålet menes, hvorvidt en kommune kan fastsætte sit serviceniveau sådan, at den ikke tilbyder ledsagerordninger efter servicelovens § 97, så er svaret nej.

Efter servicelovens § 97 skal kommunalbestyrelsen således tilbyde 15 timers ledsagelse om måneden til personer under folkepensionsalderen, der ikke kan færdes alene på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Der er fastsat nærmere regler om ledsagerordningen i bekendtgørelse om betingelser for ledsageordningen efter serviceloven, og hvis borgeren opfylder betingelserne, har den pågældende krav på, at kommunalbestyrelsen tilbyder den pågældende en ledsagerordning efter servicelovens § 97. Hvis borgeren i forvejen modtager ledsagelse i en form, der svarer til ledsagelse efter § 97, f.eks.

som en integreret del af servicetilbud i eget hjem eller i et botilbud, fradrages denne dog i de 15 timers ledsagelse pr. måned.

I forhold til personer, som ikke er omfattet af ledsagerordningen efter servicelovens § 97, f.eks. personer med nedsat psykisk funktionsevne, som ikke kan efterspørge ledsagelse uden socialpædagogisk indhold, er der andre muligheder for at få ledsagelse. Det kan f.eks. være i forbindelse med socialpædagogisk støtte efter servicelovens § 85.

Servicelovens formål med indsatsen over for voksne er bl.a. at forbedre den enkeltes sociale og personlige funktions samt udviklingsmuligheder og forbedre mulighederne for den enkeltes livsudfoldelse gennem kontakt, tilbud om samvær, aktivitet, behandling, omsorg og pleje.

Det er derfor ministeriets opfattelse, at en kommune ikke kan fastsætte sit serviceniveau sådan, at borgerne ikke tilbydes mulighed for ledsagelse ud af hjemmet, hvis de pågældende efter konkret og individuel vurdering har behov for det.

Om kommunernes fastsættelse af serviceniveauer kan det oplyses, at gældende ret herom blev præciseret med en ændring af serviceloven i 2012 (lov nr. 596 af 18. juni 2012). Med lovændringen blev det præciseret i servicelovens § 1, stk. 4, at kommunernes afgørelser skal hvile både på en konkret og individuel vurdering af en enkelte borgers behov og forudsætninger og på faglige og økonomiske hensyn. I den forbindelse kan kommunalbestyrelserne fastsætte generelle vejledende serviceniveauer. Serviceniveauerne kan anvendes som en del af beslutningsgrundlaget for de konkrete og individuelle afgørelser, men hverken generelle serviceniveauer eller økonomiske hensyn kan erstatte den individuelle vurdering af borgerens behov for hjælp og støtte.

Baggrunden for lovændringen var, at der havde vist sig en usikkerhed i praksis om, hvorvidt og hvordan kommunerne kunne fastsætte serviceniveauer, og hvorvidt de kunne inddrage økonomiske hensyn. Baggrunden var endvidere, at denne usikkerhed i sig selv kunne være med til at svække borgernes retssikkerhed.

Lokale serviceniveauer skal fastlægges inden for de rammer, der følger af den konkrete bestemmelse i serviceloven og af lovgivningen i øvrigt, herunder generelle regler i retssikkerhedsloven og serviceloven om f.eks. kommunernes forsyningspligt og de generelle forvaltningsretlige regler og grundsætninger.

Manu Sareen

/ Hanne Stig Andersen